

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

Trzydziesta Trzecia
Niedziela Zwykła
18.11.2012r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 32

epifania

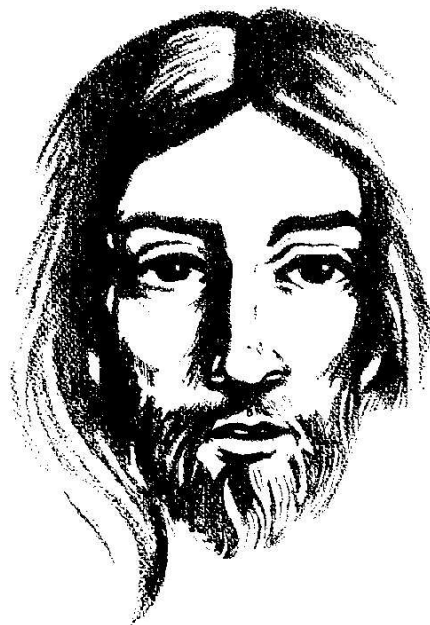
KS Blizne mistrzem Ligi Bemowskiej!

CZYTANIA NIEDZIELNE: Dn 12,1-3; Ps 16; Hbr 10,11-14.18

NIEDZIELNA EWANGELIA

> Mk 13,24-32

Jezus powiedział do swoich uczniów: „W owe dni, po wielkim ucisku, słońce się zaćmi i księżyc nie da swego blasku. Gwiazdy będą padać z nieba i moce na niebie zostaną wstrząśnięte. Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą. Wtedy pośle On aniołów i zbierze swoich wybranych z czterech stron świata, od krańca ziemi aż do szczytu nieba. A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo! Kiedy już jego gałąź nabiera soków i wypuszcza liście, poznajecie, że blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że blisko jest, we drzwiach. Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą. Lecz o dniu owym lub godzinie nikt nie wie, ani aniołowie w niebie, ani Syn, tylko Ojciec”.

KOMENTARZ x. MR

Dziękujemy Bogu za to, że zostawił nam swoje słowo, poprzez które nas poucza. Ucisk, którego doświadczamy, możemy odczytywać, jako zapowiedź zbliżającego

się czasu przyjścia Chrystusa. „Ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą”. To dla nas chrześcijan czas błogosławiony: „gdy

ujrzycie, że to się dzieć zacznie, nabierzcie ducha, podnieście głowy, albowiem zbliża się wasze zbawienie”. Oto Dobra Nowina. Czuwajcie!

Wypad do kina

Wsobotę dziesiątego listopada wybraliśmy się do kina na wspaniałą komedię pod tytułem „Asterix i Obelix w służbie jej królewskiej mości”. O godzinie dziesiątej rano zebraliśmy się w mieszkaniu księdza Marcina. Było nas bardzo dużo. W pół do jedenastej wyruszyliśmy na przystanek autobusowy i pojechaliśmy autobusem 714 aż do ulicy Górczewskiej, gdzie przesiadliśmy się do autobusu 512, którym dojechaliśmy aż do kina. Podczas jazdy rozmawialiśmy na wiele ciekawych tematów. Było bardzo wesoło. Wyszliśmy z autobusu i poszliśmy w stronę kina. Weszliśmy po schodach na górną część centrum handlowego, gdzie się ono znajdowało i kupiliśmy bilety dla nas wszystkich. Następnie zaopatrzyliśmy się w popcorn i inne smakołyki do przegryzienia podczas filmu. W końcu weszliśmy na salę kinową i zaczęliśmy oglądać film. Chodziło w nim o to, że Rzymianie zaatakowali Wielką Brytanię i jej mieszkańców, a nasi bohaterowie Asterix i Obelix przyczynili się do zwycięstwa Brytów nad Rzymianami i Juliuszem Cezarem. Film był bardzo pogodny. Osobiście polecam. Warto się na niego wybrać.

Po seansie poszliśmy na moment do Empiku, a potem udaliśmy się w drogę powrotną. Jednym słowem, wyjazd był bardzo udany.

Jakub Matłacz

Marana tha

Nadeszła jesień. Przyroda ogranicza na pewien czas swoje życie. Zbliża się koniec roku. Ewangelia zwraca naszą uwagę na inny koniec: na koniec historii i życia ludzkości. Przyjdzie dzień, gdy Bóg dokona rachunku i rozpocznie się wieczność. Dla wielu z nas będzie to dzień naszej śmierci, ale być może nie dla wszystkich. Jezus wyraźnie powiedział, że pewnego dnia powróci, żeby nas rozliczyć z tego, cośmy zrobili z Jego ofiarą i miłością. „Wówczas ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłokach z wielką mocą i chwałą”. Codziennie wyznajemy wiarę, że „powtórnie przyjdzie w chwale sędzić żywych i umarłych”.

Jezus mówił równocześnie o zburzeniu Jerozolimy i o końcu świata. Apostołowie myśleli wówczas, że gdy przepadnie Jerozolima, musi przepaść również cały świat. Dlatego też nie różniali, które słowa Jezusa odnoszą się do zburzenia Jerozolimy, a które do końca świata. Pierwsi chrześcijanie uważali, że dzień Sądu Ostatecznego i ponownego przyjścia Chrystusa będzie dla nich dniem radosnym. Pozdrawiali się słowami „Marana tha!” – „Przyjdź, nasz Panie!”. Nasze życie jest oczekiwaniem na ten dzień i na to spotkanie. Chrystus napomina nas, abyśmy czuwaliby, żebyśmy poważnie potraktowali swoje życie i swoją wieczność. Nie będziemy się wów-

czas obawiać ani ostatniego dnia, ani Sądu Ostatecznego. W Ks. Daniela czytamy: „jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie”, więc jest, nad czym się zastanowić i jest, o co walczyć póki mamy czas. Nikt z nas nie chce usłyszeć od Jezusa: „nie znam Cię”.

Czytając Słowo Boże i bacznie obserwując otaczający nas świat, człowiek może się nauczyć wiele, aby na tej ziemi żyć sensownie i szczęśliwie. Problem w tym, że nie chcemy się uczyć ani wyciągać wniosków z naszych błędów, lecz wciąż na nowo popełniamy te same głupstwa. A jeśli nawet wyciągniemy prawidłowe wnioski, to i tak rzadko kiedy stosujemy je w życiu. Stąd tyle wojen, przemocy, rozwodów, samobójstw. I powtarzające się pytanie: „gdzie był Bóg?” A przecież wielu nieszczęść można by uniknąć, gdyby stosować się do zasad, które wypracowali nasi przodkowie, często za bardzo wysoką cenę. Tego chce nas nauczyć Chrystus, abyśmy zmądrzeli i chcieli sami odkrywać prawdę i dobro.

Dlatego nie dociekajmy, kiedy nastanie koniec świata, jak się on dokona i czy go dożyjemy. Raczej zastanówmy się, jak każdego dnia poznawać wolę Boga i być Mu posłusznym. Wtedy nie ma czego się bać, bo Bóg chce naszego szczęścia. To raczej my dokonujemy złych wyborów.

Grażyna

OBECNOŚĆ I UCZESTNICTWO

CZĘŚCI LITURGII

Wiemy, że Eucharystia, mimo iż dzieje się praktycznie wciąż wokół nas, jest wydarzeniem niezwykłym. Nie zawsze rozumiemy, co tak naprawdę się wydarza. Kiedyś usłyszałam, że jest tyle samo dowodów na istnienie Pana Boga, co na to, że On nie istnieje. Zawsze jest kwestią decyzji człowieka, naszej decyzji, po której stronie się ustawimy, czy UWIERZYMY. I podobnie z Liturgią. Może to być ciąg czynności wynikających z tradycji, ale może być to coś CUDOWNEGO – widzialny znak niewidzialnej łaski. Aby zbliżyć się do poznania i zrozumienia tajemnicy Eucharystii, przyjrzyjmy się bliżej jej strukturze.

Składa się ona z czterech części.

1. Obrzędy wstępne.
2. Liturgia słowa.
3. Liturgia eucharystyczna.
4. Obrzędy zakończenia.

OBRZĘDY WSTĘPNE

Początek. Wprowadzenie. Moment kiedy my wszyscy uczestniczący w liturgii możemy zawiązać wspólnotę. Rozpoczynamy śpiewając pieśń

na wejście, włączając się modlitwą w procesję kapłana. Centrum Eucharystii jest ołtarz symbolizujący Chrystusa. Na nim skupiamy swoją uwagę. Kapłan wyraża szacunek do ołtarza pokłonem i pocałunkiem. My natomiast znakiem krzyża wyrażamy swoją wiarę w odkupieńczą moc śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Pozdrowienie ludu

Może ono przyjąć jedną z pięciu form dopuszczonych przez Mszał Rzymski. Na powitanie kapłana zgromadzony lud odpowiada: „I z duchem twoim”.

Wprowadzenie do liturgii dnia

Kapłan lub komentator krótko wprowadza w tajemnicę liturgii dnia, wymienia intencje.

Akt pokuty

W tym momencie Eucharystii przygotowujemy się do spotkania z Jezusem. Na to spotkanie nie wystarczy piękne stroje, potrzebne są czyste myśli, słowa, uczynki. Wyznajemy wspólnie swoje słabości przed całym Kościołem, prosząc za pośrednictwem kapłana o wybaczenie.

Mszał Rzymski proponuje cztery formy aktu pokuty:

- „Spowiadam się...” (tzw. Confiteor),
- dialog („Zmiłuj się nad nami Panie...”),

- tropy („Panie, Ty nas wyzwoliłeś z niewoli grzechu. Zmiłuj się nad nami”),
- aspersion – pokropienie wodą święconą.

„Panie zmiłuj się nad nami”

Mając na uwadze własną słabość, prosimy Boga o przebaczenie i miłosierdzie.

„Chwała na wysokości Bogu”

Hymn pochwalny. Powstał już na początku chrześcijaństwa. Nie można go niczym innym zastąpić. Odśpiewuje się go lub recytuje w niedzielę, uroczystości i niektóre święta. Nie śpiewa się w Adwencie (wyjątkiem są roraty) i Wielkim Poście.

Kolekta

Zwana również modlitwą dnia. Rozpoczyna się od wezwania kapłana: „Módlmy się”, po którym powinna nastąpić chwila ciszy. Wtedy w milczeniu możemy wyrazić naszą gotowość i chęć spotkania z Bogiem. Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia kolektę, w którą my włączamy się na końcu wypowiadając: „Amen”.

*artykuły z cyklu „Obecność i uczestnictwo” w kolejnych numerach „Epifanii”
Magda Jurewicz*

LISTOPAD miesiącem szczególnej miłości łączącej Niebo z ziemią

Miłosierdzie Boże, wytryskujesz z Troistości Bożej.

Miłosierdzie Pańskie okaże się w duszy w całej pełni, gdy spadnie z naszych oczu zasłona.

Słowa z Dzienniczka św. Siostry Faustyny mówią o Prawdzie, przed którą staniami, gdy przejdziemy na drugą stronę naszego życia, gdy spadnie zasłona z naszych oczu ziemskich – cielesnych. Jakimi jesteśmy ślepcami, żyjąc w ciele. Ale Chrystus chce nas prowadzić jak przewodnik ociemniałego po tym ziemskim padole, byśmy nie wpadli w mroczne działania złego, co może skończyć się wiecznym potępieniem, z którego nie ma wyjścia, jak mówi św. Łukasz: „zienie ogromna przepaść tak, że nikt, choćby chciał stąd wyjść, nie może”.[Lk.16,26] Tajemnice Boże, których rozum ludzki nigdy tu na ziemi nie zgłębi, odsłoni nam wieczność. Dlatego Chrystus prowadzi każdego człowieka, który chce przyłączyć się do Niego, aby nie przeszedł z tego życia do Otchłani. Ci, którzy zaufali Zbawicielowi i idą za Nim, choć upadają w drodze swojego życia, bo nikt na ziemi nie jest bez grzechu, po przejściu na duchową stronę w wieczność i po nieznacznym oczyszczeniu, dostąpią dóbr wielkich – jak mówi Ks. Mądrości [3,5]. A w tym oczyszczeniu dusz, to my, ludzie będący jeszcze w drodze tej ziemskiej pielgrzymki, żyjący w ciele, mamy obowiązek chrześcijański, im pomagać. I to nie tylko najbliższym, ale wszystkim duszom, szczególnie tym, za które się nikt nie modli, a które szczególnie potrzebują Bożego Miłosierdzia. Tej pomocy dusze czyścicowe oczekują od nas. To jest nasza wspólna działalność w obrębie Kościoła Chrystusowego płynąca z łaski i miłości Jezusa, którą On obdarza ich i nas, czyli swoje dzieci okupione cierpieniem, krwią i śmiercią Jego. My pomagamy im modlitwą, oni wstawiają się za nami u Boga, bo

przecież wierzymy w świętych obcowanie w Kościele Tryumfującym. My, pokolenie obecnie żyjące, walczące o Boże Prawa, nazwani jesteśmy Kościołem Walczącym.

A czyściec? - To Kościół Cierpiący, obejmuje niezliczoną ilość dusz, które w chwili śmierci nie miały szaty godowej. W czyścicu trwa cierpienie, żal, wstyd i ból zabijania miłości własnej człowieka, ból rozpadającej się pychy, śmierć złudzeń o własnej niewyobrażalnej wielkości. Ale jest nadzieja nieba, pewność przebaczenia i miłości Boga do cierpiących. Świadomość wielkości Jego miłosierdzia uzmysławia duszom, możliwość pomagania nam, ale my musimy o tę pomoc wołać. Dusze czyścicowe - jak piszą w swych książkach mistycy - pragną uczestnictwa w Ofierze Chrystusa, jaką złożył za wszystkich, czyli za nich też. Dopiero tam spostrzegają tę wielkość Jego miłości, dlatego najwspanialszym darem dla dusz jest częsta Msza Św. w ich intencji. Ważna jest też pamięć będąca wyrazem miłości do nich. Formy, czyli kwiaty i wieńce składane na grobach, są tylko materialnym świadectwem naszych uczuć, które zależą od posiadanych przez nas środków materialnych. Natomiast miłość pomiędzy duszami a nami żyjącymi może trwać stale. Dusze znają nasze przeznaczenie, ich wiedza, jaką pojmują w Prawdzie wciąż rośnie i niezmiernie przekracza mądrość nam współczesną. Poznają, że większość ludzi mija się ze swoim powołaniem i nie osiąga przez to pełnego rozwoju swojej osobowości w godności i chwale dziecka Bożego. Tak bardzo chcieliby nam pomóc, wskazać drogę, przekonać, ale liczy się tylko nasza dobrowolna decyzja i chęć

służeniu Bogu i bliźniemu. To my dokonujemy wyboru czy chcemy być w wieczności z bliskimi w niebie przy swym Stwórcy, czy przeciwnie być poza Bogiem.

Jak wielka jest miłość Boża, która pozwala człowiekowi pomagać duszom stojącym już w Prawdzie życia wiecznego. Dlaczego tej Prawdy nie chcemy poznawać już tu na ziemi, a która z kart Pisma Świętego i przez usta Kapłanów krzyczy do nas każdego dnia na codziennej Mszy św. Przecież widzimy, że tylko miłość łączy ludzi z obu światów i dzięki niej możemy sobie nawzajem pomagać. Niebo jest nieustającą wymianą miłości. Modlitwa, a szczególnie Msza Św. w intencji dusz czyścicowych, jest niewspółmiernym przyspieszeniem do osiągnięcia pełni szczęścia dla nich, szczęścia które już znają, ale jeszcze Go nie posiadli. Oni zaś, służą nam pomocą w stawianiu się prawdziwie sobą, aby to nastąpiło jak najwcześniej, ponieważ wówczas człowiek może więcej pomóc innym.

B.K.

Benedykt XVI do Polaków

Bracia i siostry, myśląc dzisiaj o drogach wiodących do poznania Boga, dzielimy się z wszystkimi radością wiary, że Bóg stworzył wszechświat, człowieka, uczynił nas swoimi dziećmi. Niech nasza wiara, modlitwa, świadectwo życia będą hołdem uwielbienia Boga, naszego Ojca, który przemienia nasz sposób myślenia, hierarchię wartości, wybory i konkretne działania.
14.11.2012

KATOLICKIE WWW
profeto.pl
SERCAŃSKI PORTAL EWANGELIZACYJNY

www.profeto.pl to sercański portal ewangelizacyjny, na którym znajdziemy odpowiedź na pytanie, dlaczego kult Najświętszego Serca Jezusa jest bardzo ważnym elementem duchowości chrześcijańskiej. Możemy posłuchać tam rekolekcji on-line, przeczytać ciekawe artykuły na temat codzienności chrześcijańskiej, sakramentów oraz komentarze do czytań na każdy dzień. Są również linki do katolickich blogów.

W.M.

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. 21.11 – środa, wspomnienie ofiarowania NMP.
2. 22.11 – czwartek, wspomnienie św. Cecylii, patronki muzyki kościelnej
3. 25.11 – niedziela, Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, po sumie nabożeństwo, można uzyskać odpust zupełny.
4. Prowadzone są prace renowacyjne zabytkowej kapliczki przy ulicy Łaszczyńskiego.
5. Budowa: prowadzimy prace wykończeniowe w kościele.

SPORT NEWS

Mariusz Janiszewski królem strzelców Ligi Bemowskiej

Zawodnik Klubu Sportowego Blizne, Mariusz Janiszewski, został królem strzelców Ligi Bemowskiej. Popularny „Siwy” w dziewięciu meczach sezonu zdobył aż czternaście bramek i o osiem trafień wyprzedził Kamila Rostkowskiego (również KS Blizne) oraz Michała Kopkę (AS Roman), którzy po sześć razy pokonywali bramkarzy drużyn przeciwnych.

Janiszewski ma duże szanse na zostanie piłkarzem sezonu. Aż sześć razy na dziewięć spotkań był wybierany najlepszym zawodnikiem spotkania. Natomiast wymieniony wcześniej Kamil Rostkowski został najlepszym asystentem minionego sezonu.

Przypomnijmy, że KS Blizne został mistrzem Ligi Bemowskiej w sezonie jesień 2012. Drużyna z Bliznego wygrała osiem z dziewięciu meczów. Jedno spotkanie zakończyło się remisem.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

Siostry Jeremiasza - Słowo

Nowa płyta to już zupełnie inne oblicze zespołu, który celowo zmierza w stronę szeroko rozumianej muzyki pop. Dojrzałe głosy, świeże, czasem zaskakujące aranże i tak jak w przypadku poprzedniej płyty wartościowe przesłanie. Zespół chce skłonić do refleksji i zastanowienia pokazując jakąś drogę wyjścia jeśli ktoś jej szuka. Na płycie znalazło się 11 piosenek w tym 3 w wersji anglojęzycznej. Jedną z piosenek jest wzorowana na kompozycji wielkiego kompozytora epoki baroku G.F. Haendla.

(Wykorzystano materiały ze stron: www.gospelbox.pl) Opracował: BI

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe
po Mszy św. o godzinie 18.00

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka
Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

Przeczytaj

Notker Wolf OSB Motyle w brzuchu. Dlaczego wiara dodaje skrzydeł

Notker Wolf pisze o tym, co daje mu w życiu siłę i stanowi jego fundament. Niniejsza książka to suma przemyśleń oraz bilans bogatego życia autora, który z wielką pasją wciąż na nowo stara się odpowiedzieć na pytanie: „Dlaczego warto wierzyć?”

W oczach opata prymasa benedyktynów wiara w Jezusa stanowi największy skarb, jaki możemy w życiu odnaleźć. Opowiada on o tym, jak oprzeć swe życie na mocnych fundamentach, odnajdując zarazem szczęście i spełnienie.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.kmt.pl

Katechizm na Rok Wiary Nr 199.

"Wierzę w Boga": to pierwsze stwierdzenie wyznania wiary jest także najbardziej podstawowe. Cały Symbol wiary mówi o Bogu, a jeśli mówi również o człowieku i o świecie, to czyni to w odniesieniu do Boga. Wszystkie artykuły Credo zależą od pierwszego, tak jak wszystkie przykazania są rozwinięciem pierwszego. Pozostałe artykuły pozwalają lepiej poznać Boga, tak jak On stopniowo objawiał się ludziom. "Wierni składają przede wszystkim wyznanie wiary w Boga"